

'ik zie niets, práchtig hé!' Lezing sabbat dag 49 omer-telling daags voor het wekenfeest 27-5-23
Deuteronomium 16:1-17; Numeri 28:26-31; Habakuk 2:20-3:19; Hebreëen 10:19-39
Liedsuggesties: Opwekking 717 stil, mijn ziel wees stil, Opwekking 175 in de stilte van mijn hart en
'dan toch' van Christian Verwoerd

Geniet u ook zo van de verbintenissen van de Torah met de profeten en Brit Chadasha?

Al die verschillende boeken met verschillende schrijvers die leefden op verschillende plaatsen en in eerdere- of veel latere tijden, spreken een zelfde boodschap en vullen elkaar aan.

Wie dat ziet kan maar 1 ding concluderen: Een onzienlijke Schrijver heeft de eindregie over de Bijbel. Laat me jullie meenemen door de Schrift om dat wederom illustreren en ik doe dat aan de hand van het thema: **'het verwachten van iets dat nog niet zichtbaar is'**.

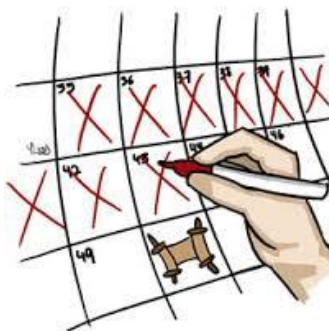
Dat klinkt nogal gewichtig en daarom heb ik dat omgezet naar een wat meer pakkende quote:

Ik vind dat best een treffende uitspraak want *verwachten van iets dat nog niet zichtbaar is* vraagt **omdenken!**

Laten we het rondje Schrift-met-Schrift vergelijken beginnen bij de Torah lezing inzake de feesten:

Ik heb hier eerder al een keer gesproken over de Omertelling die het Feest van de ongezuurde broden verbind met Pinksteren, wat we morgen hopen te vieren.

De wereld telt af naar 2030, maar als u ook dit jaar weer de omer-telling gedaan hebt, dan weet u dat we vandaag op dag 49 van deze jaarlijkse telling zijn beland. Met recht een bijzonder getal: 7x7 en tevens de 7de sabbat in de omer-telling, de dag voorafgaande aan het wekenfeest. Kan niet anders dan dat dit een bijzondere sabbat moet zijn wat mij betreft! Ik voel me vereerd dat ik mag spreken.

Volgens de joodse traditie is de omertelling *'een tijd van geestelijk oplichten van de ziel'* is; Wat een mooie climax is die 50ste dag dan! 50 staat immers voor totale bevrijding, óók nog eens verbeeld in

het Jubeljaar.

Hoe snakken we naar dat moment als gelovigen wereldwijd! Dat zal de WARE NWO worden!

Al die beschreven moadiem die we weer nagelezen hebben- dat zijn de gezette tijden- de wekelijkse sabbat, maar ook de jaarlijkse feesten worden allen geteld vanuit een dag 1.

En al deze feesten zijn nadrukkelijk qua symboliek profetisch voor het Heilsplan dat de Schepper van hemel & aarde met deze wereld heeft.

De Vader vind het belangrijk dat we ons richten op deze tijden! Besef dat het 4de gebod, - gedenk de sabbatdag – impliceert dat je al de andere hoogtij dagen even serieus moet nemen.

Maar waarom zou de Vader bedacht hebben dat we naar zijn hoogtij dagen toe moeten tellen?

Ik denk dat je daarmee laat zien dat je er naar toeleeft, het geeft een impuls tot voorbereiden op..

Het is ook een vorm van jaarlijks repeteren, zodat, als de vervulling van de profetische symboliek van de feesten écht gaat plaatsvinden, we de tijden herkennen en er in méé-bewegen.

En ja, het scheidt *verwachting van iets dat nog niet zichtbaar is!*

Mag ik dat vergelijken met een passie van mij? Vissen.. (*mogelijk heb ik het daar al eens eerder over gehad, maar toch*). Ik ga graag vissen en dat betekend heel wat uren staren naar het water in de hoop en verwachting op een vis waarvan je weet dat die vis er is, maar veelal niet zichtbaar is.

Zo heb ik heb dit jaar 2 karpers mogen vangen, maar *oeps*.. tussen de 1ste en de 2de zijn zeker wel zo'n 45 visuren verstreken.. soms een uurtje s' avonds, dan weer een s' ochtends, dan weer een fors dagdeel.. En al die tijd geloof en hoop je dat die aanbeet gaat komen.. zonder dat geloof hou je het ook niet vol!

Maar eindelijk was t'-ie daar dan!

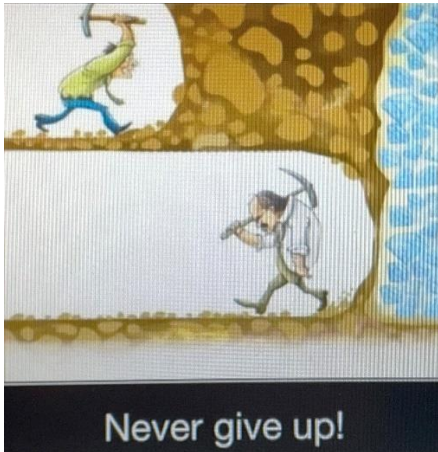
Nogmaals, zonder geloof dat die vis er is en een keer zal bijten hou je het niet vol. Ik vond het echt wel bizar dat het zo lang moest duren voordat ik een vis ving. Ik had er alles aan gedaan.. *een juiste stek kiezen, voeren, een aasje zus, een aasje zo, op verschillende tijden vissen.*

>> Ik ging gewoon twijfelen aan mijzelf! Maar ik was met de woordverkonding bezig in deze lange wachttijd en het inzicht dat wij op geestelijk gebied heel wat geduld moeten leren opbrengen en er gewoon in moeten blijven geloven ook al zien we het nog niet bemoedigde mij aan om toch echt door te gaan in de letterlijke bezigheid van het vissen.

En dat leverde dan ook uiteindelijk die vis op! 12, 5 kg zwaar

En dat is dan maar een vorm van tijdverdrijf!

Zeker bij meer serieuze zaken of zorgen in het dagelijks leven schieten we vaak 'als vanzelf' in het 'eerst zien, dan geloven', of haken we af omdat we onze verwachtingen niet zien uitkomen.

Je kunt dan in dit soort situaties terecht komen he..

En daar moet je toch niet aan denken! Zeker als er ook nog eens VERDRUKKING bij komt en een oplossing uit blijft, kan wachten in geloof best wel eens moeilijk zijn!

Het advies dat Jesjoea zo kernachtig verwoorde is dan ook niet uit de lucht gegrepen!

Lukas 21:28 Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is. (*ipv zien op je omstandigheden hier om je heen*).

De discipelen in de bovenkamer leefden toe naar het jaarlijkse sjavoet.. Maar ze zullen denk ik geen besef hebben gehad van de wijze waarop dit feest een diepere vervulling kreeg, op wat we nu de Pinksterdag noemen.

Ik denk dat de uitstorting van de geest zoals beschreven in Handelingen een profetische voor-aankondiging is geweest van hoe het uiteindelijk nog veel grootser en completer zal gaan plaats vinden als de Messias ten tweede male terug komt.

Mogelijk is dat dan ook pas het moment waarop het huis van Juda en het huis van Efraïm definitief elkaar weer terug zullen vinden als broeders. De verwachting is er en er zijn al voorbeelden van toenadering en herstel, maar de volle eenheid moet nog zichtbaar gaan worden.

Dan de profetenlezing

Ook de profeet Habakuk heeft profetisch gesproken over bepaalde aspecten van de toekomst en moest leren omgaan met het verwachten van iets wat nog niet zichtbaar was!

We lezen nergens dat hij letterlijk telde, maar hij was een man die vanuit een levende relatie biddend in gesprek ging met de Enig God over de maatschappelijke ontwikkelingen die hij om zich heen zag plaats vinden.

Habakuk is best wel een 'vreemde vis in de vijver van profeten' zal ik maar zeggen.. want bij bijna alle profeten is het God zélf die zich richt tot het volk bij monde van een profeet, maar *Habakuk* richt zich *rechtstreeks* tot God. De communicatie begint bij Habakuk in 1ste instantie!

Habakuk betekend 'iemand die omarmt..' *Het heeft een associatie met worstelen. (Mogelijk is de associatie met Jakob die bij de Jabbok met een Man vocht wel een hele terechte).*

Habakuk gaat vrijmoedig en eerlijk in gesprek met God, stelt vragen en ja! -dient zelfs een heuse klacht in! (Hst 1)

Is dat ook niet vaak onze 1ste reactie bij tegenslag? Waarom overkomt mij dit of dat?

Ik wil niet suggereren dat we onze nood niet mogen klagen. Vragen staat vrij- Ik denk dat onze God-van-relatie daar zelfs nadrukkelijk voor open staat. In vele psalmen wordt ook volop nood geklaagd! Maar uiteraard is het wel de TOON WAAROP, die de muziek maakt.. is het een verwijtend hoogmoedig vragen of een oprecht zoeken, een vragen in nood om jezelf of voor je naaste.. ONDOORDACHTTE reacties komen bij ons, en in 1ste instantie ook bij Habakuk op, omdat we zo makkelijk aanzien wat voor ogen is.

Gelukkig ging hij hierover met God IN GESPREK i.p.v. zich van GOD AF TE KEREN wat veel mensen vaak doen door te zeggen: *nou als God liefde is en almachtig, waarom grijpt hij dan niet in of laat dit of dat zomaar gebeuren..*

Nee, blijf toch vooral eerbiedig en oprecht vragen en vertrouwen als ook jij met moeilijke vragen zit en geen antwoord krijgt.

Maar zou er ook een mogelijkheid bestaan dat we wel een antwoord krijgen maar er niet opmerkzaam genoeg op zijn? Omdat de uitstorting van de Geest op ALLE vlees met Pinksteren ruim 2000 jaar geleden toch echt een vervolgstap in het Heilsplan is geweest, is het verstaan van deze uitgestorte Geest iets wat we mogen en moeten beoefenen, maar wel in nauwe verbintenis met het geschreven Woord.

De Pinkster beweging zocht er zijn weg in, helaas veelal los van Torah en Israël, maar wij als Messiaanse gemeente moeten daar ook onze weg in blijven zoeken.

Habakuk verstond in ieder geval Gods antwoorden die hij vervolgens verwoord.

Hé, werd hij mogelijk pas opmerkzaam toen hij STIL werd?

Net als bij Job kan en moet de mens met vragen alleen maar stil worden als God antwoord.

We lezen dat in **Habakuk 2:20** JHWH troont in Zijn heilig paleis. Aarde wees stil voor Hem!

Wat is jou manier om stil te worden zodat je in staat bent een antwoord van de Hemelse vader gewaar te worden?

De inhoud van het boek Habakuk zou je als volgt kunnen samenvatten:

Habakuk uit zijn klacht, in gebed uitgesproken. Hij verteld God precies hoe hij er over dacht. Eerst beklagde hij zich dat God volgens hem TE WEINIG deed aan de maatschappelijke situatie onder de regering van de wereldse gerichte koning waar omkoping, corruptie, wetteloosheid en afpersing aan de orde van de dag waren.(1:2-11)

Bij zoveel onrecht zou God toch moeten ingrijpen?! was zijn redenatie.

Maar als God daarop gaat reageren krijgt hij een ánder antwoord dan hij wou horen en beklagde hij zich er over dat God weer TE VEEL ging doen! 1:12-2:20

God laat hem namelijk zien dat de Babyloniërs zullen komen en dat schokt hem diep.

Habakuk wist hoe de Assyriërs de 10 stammen hadden afgevoerd, maar besepte nu wat het huis Juda te wachten stond als de Babyloniërs zouden komen die veel erger waren. Die pasten namelijk de

tactiek van verschroeiende aarde toe.

Daarnaast was Habakuk óók nog boos op God dat het volk gestraft wordt middels een volk dat nog veel *slechter* is dan Israël zèlf.

Aan het einde van zijn discussie beklimt hij – volgens de interpretatie van Bijbelleraar David Pawson - de wachttorens bij Jeruzalem met een houding: *ik wil nog wel eens zien of u dat werkelijk gaat doen.*

God pareert Habakuk in hst 2, die al op weg was naar de wachttorens, door te stellen dat hij beter kan gaan prediken en waarschuwen i.p.v. zitten afwachten.

Als je ook dit naar het heden wilt vertalen; *doen wij genoeg om het evangelie uit te dragen en tegengas te geven op wat er allemaal om ons heen gezegd en gedaan wordt?*

En zo ja, *hóe dan?* Verstaan wij bijvoorbeeld de kunst om in de geest te verstaan wanneer je over Gods LIEFDE moet getuigen of juist over Zijn rechtvaardige TOORN?

Bovendien, uitkijkend vanaf een wachttorens zou Habakuk niets hebben zien gebeuren en daar mogelijk verkeerde conclusies uit hebben getrokken omdat “het visioen wacht tot zijn tijd gekomen is”! Dat moet ons de oren doen spitsen want dat kan wel eens betekenen dat het over de tijd gaat waarin wij **nu** leven!

Realiseer je daarbij dat onze onveranderlijke God ook nú nog zo om gaat met Israël als eersteling volk en de andere volken: >>Hij laat een bepaald volk opkomen om een ander volk te tuchtigen.

Zouden we dat naar de huidige geo-politieke ontwikkelingen kunnen vertalen, ook in ons land?

> We worden meer en meer afhankelijk en in de wurggreep genomen middels besluiten, aangestuurd door een vreemde macht in Brussel en zelfs wereldwijd- de WHO

Heeft u enig idee wat ons mogelijk te wachten staat nu deze week de WPG is aangenomen door de 1ste Kamer?!

Ik ben overigens niet geneigd te letterlijk te protesteren tegen al dit soort ontwikkelingen. Mijn gebed in alles wat ik zie langs komen is slechts: ‘u wil geschiedde’, en ‘deze dingen moeten schijnbaar geschieden’. Maar wij mogen er overheen kijken; we verwachten immers iets dat nog niet zichtbaar is?!

Na de oordeels aankondiging aan Israël geeft God Habakuk vervolgens te verstaan dat Hij de boze daden van de Babyloniërs die zijn oordeel moeten voltrekken maar daarin behoorlijk zullen DOORSLAAN echt niet ongestraft zal laten.

Er volgen een aantal ‘wee’-uitspraken vanwege het onrecht, het imperialisme, de onmenselijkheid, de mateloosheid en de afgoderij die de Babyloniërs zullen toepassen. Ze worden verworpen voor het feit dat ze dingen doen waarvan ze in hun geweten zouden kunnen aanvoelen dat dat niet juist is en die dingen tóch doen.

Nergens worden de Babyloniërs geoordeeld voor het overtreden van Gods wet. Ze hebben immers geen verbond met God.

In **Habakuk 2:4b** staan vervolgens de bekende verzen “maar de rechtvaardige zal leven door zijn geloof.” Vanuit de gehele context kun je begrijpen dat bedoeld wordt dat goddelozen geoordeeld zullen worden, maar dat in dat proces ook vele gelovigen zullen mee-lijden en zelfs omkomen. De troost is echter dat de rechtvaardige, áls hem dat overkomt, hij mag weten dat zijn dood slechts een over-het-lijden-heen zal.

Daarmee, daar heb je hem weer.. worden de rechtvaardigen aangemoedigd in geloofsvertrouwen iets te verwachten dat nog niet zichtbaar is!

Nee, Habakuk ondersteund naar mijn indruk echt niet het idee van een opname van de gemeente! De boodschap is dat wie VOLHARDT in zijn geloofs-VERTROUWEN gered zal zijn, OOK door de dood

heen. Het is de VOLHARDING die ons redt, WAT er ook gebeurt, te midden van de weeën, uitgegoten schalen en bazuinen die over de wereld gaan en nog zullen gaan.

Het woord 'geloof' in Habakuk 2:4b H0530- emunah- (dat komt van emunah – *trouw, vastheid, standvastigheid, oprechtheid*) is dan ook niet toevallig het zelfde woord dat gebruikt wordt bij de beschrijving van de huwelijksrouw 'tot de dood ons scheidt'.

Geroepen om te volharden tot het einde.. En om dat vol te houden helpt een *verwachting van iets dat nog niet zichtbaar is!*

Is deze conclusie, dit gekozen thema, ook terug te vinden in de **Brit Chadasje**? Jazeker!
De noodzaak van een blijvend vertrouwen zoals duidelijk gemaakt in Habakuk wordt nadrukkelijk geciteerd in de brief van Paulus aan de Hebreeën.

Laten we een paar verzen daarvoor nogmaals langs gaan.

We bespraken al het statement van Habakuk in dat geciteerd wordt in Hebreeën 10:35, maar er zijn zoveel meer verzen die overeenstemmen met zijn boodschap:

Hebreeën 10:23 laten we onwrikbaar vasthouden aan het belijden van de hoop, want hij die de belofte verkondigde is geloofwaardig.

Hebreeën 10:24,25 En laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen.

Hebreeën 10:32-34 Maar herinner u de dagen van weleer, waarin u, nadat u verlicht was, veel strijd in het lijden hebt verdragen. Nu eens werd u zelf door smaad en verdrukkingen tot een schouwspel gemaakt, dan weer deelde u het lot van hen die zo behandeld werden. Want u hebt ook medelijden gehad met mij, in mijn boeien, en de beroving van uw eigendommen met blijdschap aanvaard, in de wetenschap dat u voor uzelf een beter en blijvend bezit hebt.

Hebreeën 10:36,37 Want u hebt volharding nodig, opdat u, na het volbrengen van de wil van God, de vervulling van de belofte zult verkrijgen. Want: Nog een heel korte tijd en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven.

Dat brengt me nog een keer terug bij de lezing uit Habakuk

God gaf Habakuk een geantwoord dat hij nodig had; zoals al gezegd: dat Hij echt niet onmachtig, onrechtvaardig en blind is en dat de goeden uiteindelijk wel degelijk zullen overleven en de slechten echt wel hun straf zullen krijgen.

En met de toevoeging: 'aarde wees stil voor Hem' - is Habakuk schijnbaar echt stil geworden.

En in zijn stil worden, het niet meer discussiëren, is hij gaan begrijpen hoe kortzichtig hij was.

Hij ging begrijpen dat God veel breder kijkt en een lange termijn visie heeft.

Hij besepte dat God uiteindelijk recht zou gaan doen op ZIJN tijd.

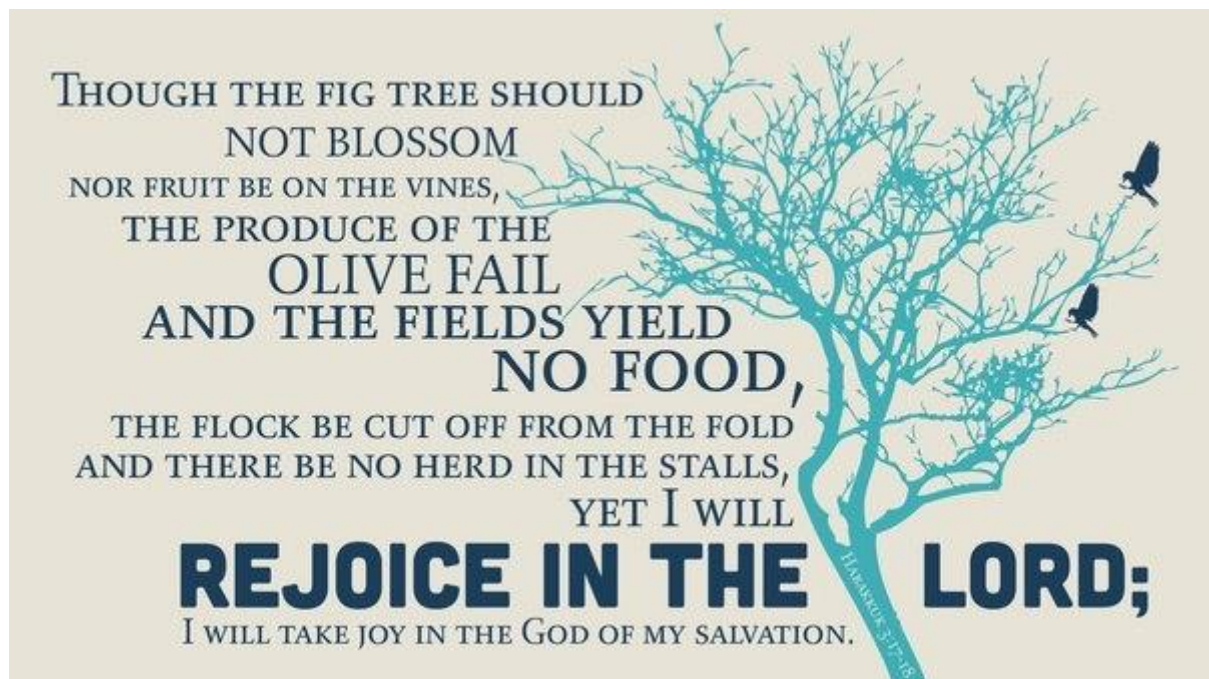

Dat bracht hem tot de zo bekende en vaak geciteerde woorden van geloofsovergave:

Habakuk 3:17-19 Al zal de vijgenboom niet in bloei staan en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zal de opbrengst van de olijfbom tegenvallen en zullen de velden geen voedsel voortbrengen, al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn en er geen rund in de stallen over zijn – ik zal dan toch in JHWH van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil. JHWH Adonay is mijn kracht, Hij maakt mijn voeten als die van de hinden, en Hij doet mij treden op mijn hoogten.

Wat Habakuk ontvangen had in de geest moest hij delen met het volk en dat werd ook een doorleeft geschreven WOORD- een woord VOL van GEEST!

Gesterkt door Woord en Geest veranderde zijn stemming en hart- gesteldheid dúsdanig dat hij de boodschap op muziek zette! **Niks zien en toch lofprijzen; En dát is wat Habakuk ging doen!**

Hst. 3 vormt mede hierdoor zo'n enorm contrast met hst 1 & 2 dat er wel geleerden zijn die menen dat hst 3 later is toegevoegd! Niets daarvan! Habakuk werd hervormt in zijn denken en gaf daar expressie aan!

Niet alleen Habakuk is geïnspireerd door het onderwijs van de hemelse vader;

Velen zijn hem gevolgd of praktiseren dit al; en ik zou zeggen: WIJ MET HEN!

Daarom zou ik graag met jullie na de woordverkondiging het lied van Christian Verwoerd 'dan toch' zingen om ook via zang (en eventueel dans) de boodschap nogmaals te verinnerlijken.

Wie het lied kent zal beamen dat er net als in het boek Habakuk een mooie plotselinge wending in het lied zit van mineur naar blijdschap. En daar is alle reden toe! Want wij verwachten iets dat nog niet zichtbaar is.. Prachtig hé!

Charlie Lengkeek